

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 825/2016-45

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcu Ladislava Orosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Štefanom Strýčekom, F. Kráľa 2080, Čadca, ktorou namietajú porušenie nešpecifikovaných základných práv podľa Ústavy Slovenskej republiky a nešpecifikovaných práv podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 11 C 76/2006 z 23. januára 2013, rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co 484/2013 z 28. novembra 2013 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 650/2015 z 28. júna 2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED]

██████████ (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie základných práv podľa čl. 26 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a nešpecifikovaných práv podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 11 C 76/2006 z 23. januára 2013 (ďalej aj „napadnutý rozsudok okresného súdu“), rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 484/2013 z 28. novembra 2013 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 650/2015 z 28. júna 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sa návrhom doručeným okresnému súdu dožadovali určenia vlastníckeho práva k špecifikovaným nehnuteľnostiam voči odporcom ██████████ a ██████████ (ďalej len „odporcovia“).

Okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom z 23. januára 2013 tak, že špecifikovaná parcela patrí do bezpodielového spoluvlastníctva sťažovateľov, a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Na základe podaného odvolania vo veci rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom z 28. novembra 2013, ktorým rozsudok okresného súdu potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podali sťažovatelia dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením z 28. júna 2016 tak, že dovolanie odmietol.

Sťažovatelia v odôvodnení sťažnosti uvádzajú zrejme doslovné znenie svojho dovolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu a svojho odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu.

Následne v sťažnosti uvádzajú:

«Porušovatelia v 1/, 2/ a 3/ rade v uvedenom konaní a v uvedených príslušných rozhodnutiach vo veci porušili naše základné práva čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky, čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd č. 209/1992 Zb., základné právo na spravodlivé súdne konanie a informácie.

Navrhované dôkazy vo veci dôkaznej povinnosti, ktoré sme nemohli zabezpečiť a predložiť súdu, nakoľko príslušnými úradmi, ako aj políciou (formou nazretia do spisu a urobenia opisu a kópii, nakoľko tieto listinné dôkazy boli požadované zabezpečiť políciou aj v úradnom zázname vrátane prešetrenia katastrálnou inšpekciou ÚGKaK) ich vydanie nám bolo odmietnuté - „MARENIE SPRAVODLIVOSTI !“, čím došlo aj k porušeniu zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Uvedené porušenie našich ústavných práv je preukázané v príslušných podaniach vo veci vedenej na Okresnom súde v Čadci č. k. 11 C 76/2006, ako aj v rozšírenom návrhu zo dňa 20. 3. 2009, ako aj príslušných podaniach uvedených v skrátenej – meritórnej forme.»

Následne sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú doslovné znenie ďalších svojich podaní – Návrhu – rozšírenia z 20. marca 2009, Odvolania – žiadosti z 25. marca 2013, Vyjadrenia „k predloženým listinným dôkazom predložených Advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ] ... pod značkou C-46/2005-Š zo dňa 04. 05. 2007, Vyjadrenie k výzve zo dňa 17. 8. 2016“.

Petit sťažnosti, t. j. uvedenie toho, akého rozhodnutia sa svojou sťažnosťou domáhajú, sťažovatelia vymedzili takto:

„Z dôvodu uvedených skutočností, v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu a porušenia našich základných práv navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky zrušil:

- rozsudok Okresného súdu v Čadci j. č.: 11 C 76/2006-828- zo dňa 23. 01.2003
- rozsudok Krajského súdu v Žiline j. č.: 9 Co/484/2013 zo dňa 28. 11. 2013
- uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Cdo 650/2015 zo dňa 28. 6. 2016
- a vykonateľnosť napadnutých právoplatných rozhodnutí porušovateľov v 1/, 2/ a 3/ rade odložil.

... odporcom v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca č. k. 11 C 67/2006 v 1/ rade [REDAKOVANÉ] ... a v 2/ rade [REDAKOVANÉ] ... uložil, aby obnovili predošlý stav

pred porušením na základe podaní a dobových fotografií vo veci uvedených predbežných opatrení v celom rozsahu a zdržali sa oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, nakoľko návrhy vo veci predbežného opatrenia neboli súdom v celom rozsahu akceptované...

... a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodovanie vo veci so zabezpečením listinných dôkazov označených sťažovateľmi v 1/ a 2/ rade v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca č. k. 11 C 76/2006, ako navrhovateľmi v 1/ a 2/ rade na dostatočne zistenie skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci, ktoré sťažovatelia v 1/ a 2/ rade požadovali a označili v príslušných podaniach...

Návrh na rozhodnutie o procesných otázkach a dočasných opatreniach.

V súvislosti s návrhom na rozhodnutie a dočasných opatreniach požadujeme obnoviť predošlý stav pred porušením, nakoľko samotné priznané vlastníctvo, užívanie, ako aj zásah odporcov v 1/ a 2/ rade do uvedených nehnuteľnosti [REDACTED] je nezákonný.

Z uvedených dôvodov podávame návrh na dočasné opatrenia aby súd uložil odporcom v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca č. k. 11 C 67/2006 v 1/ rade [REDACTED]... a v 2/ rade [REDACTED]... za povinnosť:

- aby odporcovia v 1/ rade [REDACTED]... a v 2/ rade [REDACTED]... obnovili predošlý stav pred porušením na základe podaní a dobových fotografií vo veci uvedených predbežných opatrení podanými na Okresný súd v Čadci vo veci vedenej pod spisovou značkou 11C 76/2006 navrhovateľmi v 1 / a 2/ rade v celom rozsahu vrátane odstránenia oplotenia z parcele [REDACTED], ako aj odstránenie ocelevej armatúry zabetónovanej v tesnej blízkosti oplotenia navrhovateľov v 1/ a 2/ rade...“

V tejto časti sťažnosti sťažovatelia ďalej uvádzajú doslovné znenia návrhov na nariadenie predbežných opatrení, ktoré podali v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 11 C 76/2006 – a to návrhy z 22. mája 2008, 30. marca 2009, 27. novembra 2009, 23. januára 2013 a 4. marca 2014.

Sťažovatelia si uplatňujú aj náhradu trov konania a právneho zastúpenia, „nakoľko odporca v konaní OS Čadca č. j. 11 C 76/2006 v 1/ rade [REDACTED] sa zaviazal v

príkaznej zmluve zo dňa 18. 02. 1984 vo veci vyporiadania dotknutých nehnuteľností uhradiť aj súdne trovy...“.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Za závažný obsahový nedostatok petitu brániaci meritórnemu preskúmaniu sťažnosti ústavný súd považuje nedostatočné označenie práv, ktoré mali byť napadnutými rozhodnutiami porušené. Aby bola formulácia návrhu na rozhodnutie úplná a zrozumiteľná, petit sťažnosti, ktorým je ústavný súd pri svojom rozhodovaní viazaný, by mal obsahovať presné a riadne označenie práva (resp. základného práva), ktoré malo byť porušené, pričom nestačí len uvedenie ustanovenia ústavy, prípadne dohovoru bez slovného vymedzenia práva, ktoré malo byť postupom či rozhodnutím porušené. Mnohé ustanovenia ústavy či dohovoru totiž obsahujú viacero rôznych práv, preto uvedená špecifikácia je nevyhnutná pre vymedzenie hraníc, v ktorých navrhovateľ žiada realizovať ústavný prieskum dodržiavania základných práv a slobôd v konaniach realizovaných súdmi (m. m. III. ÚS 343/2013, IV. ÚS 73/2014, IV. ÚS 74/2014, II. ÚS 214/2015).

Sťažovatelia v petite sťažnosti žiadajú zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu, napadnutý rozsudok krajského súdu a napadnuté uznesenie najvyššieho súdu a tiež žiadajú, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť týchto rozhodnutí. V petite sťažnosti nijako nevymedzujú, ktoré práva podľa ústavy, dohovoru prípadne iných medzinárodných zmlúv mali byť vymedzenými rozhodnutiami všeobecných súdov porušené. V ďalšej časti – týkajúcej sa dočasných opatrení – je petit sťažnosti nezrozumiteľný, prípadne nevykonateľný, keďže sťažovatelia napr. žiadajú, aby ústavný súd uložil povinnosti odporcom v napadnutých konaniach vedených pred označenými všeobecnými súdmi.

Ústavný súd ďalej poukazuje na to, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä ústavnoprávne argumenty a ústavnoprávne posúdenie odôvodňujúce opodstatnenosť podanej sťažnosti. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014).

V tejto súvislosti ústavný súd tiež poukazuje na to, že označenie základných práv a slobôd, ktoré sťažovateľ uvedie v jednotlivých bodoch odôvodnenia sťažnosti, považuje za súčasť argumentácie sťažovateľa (m. m. IV. ÚS 89/2010, IV. ÚS 126/2012, II. ÚS 220/2016), ktoré však v prípade, že neboli premietnuté do petitu sťažnosti, nie sú predmetom rozhodovania ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu (m. m. III. ÚS 119/03, I. ÚS 34/2015).

Pokiaľ ide o odôvodnenie sťažnosti – toto je tvorené z jednotlivých podaní sťažovateľov, ktoré zrejme podali v konaní pred všeobecnými súdmi – z ich návrhov, opravných prostriedkov a tiež vyjadrení k podaniam odporcov. V odôvodnení sťažovateľa výslovne uvádzajú, že porušovatelia – okresný súd, krajský súd a najvyšší súd – porušili ich základné práva podľa čl. 26 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 ústavy a nešpecifikované práva podľa dohovoru. Túto námietku nepodporili cieleňou argumentáciou, ktorá by výslovne naznačovala dôvody, pre ktoré sa domnievajú, že boli porušené ich označené základné práva. V odôvodnení sťažnosti nemožno identifikovať takú argumentáciu, ktorá by bližšie konkretizovala možnú príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením označených práv podľa ústavy a napadnutými rozhodnutiami označených všeobecných súdov.

Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach, aký vyplýva z podania sťažovateľov, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne

vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Uvedené nedostatky zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti sťažovateľov boli dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie ústavný súd sťažovateľov na odstránenie nedostatkov sťažnosti nevyzýval, primerane aplikujúc § 160 ods. 3 písm. b) a § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2016